

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ragnhild Andersen*): På den kommunistiske gruppes vegne skal jeg herved fremsætte forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven. (Til gennemførelse af 1. etape af en folkepensionsordning).

Som det er det høje ting bekendt, fremsatte det kommunistiske parti allerede i forrige samling, den 18. marts i år, forslag til lov om folkepensionens første etape, og det var dengang vort håb at få det gennemført, inden samlingen sluttede, så folkepensionen kunne påbegyndes. Det lykkedes desværre ikke på grund af manglende interesse hos folketingets øvrige partier.

Når den kommunistiske gruppe nu atter fremsætter sit folkepensionsforslag, er det, fordi vi ikke er tilfredse med det socialdemokratisk-radikale forslag, der i fredags blev fremsat af socialministeren. Min gruppe mener, at folkepensionen bør gennemføres i denne samling med ikrafttræden den 1. april 1956; vi ser ingen begrundelse for at udskyde dens påbegyndelse til 1. juli 1957, som foreslået af ministeren. Efter alt, hvad der er talt og lovet, efter alle de forventninger om større økonomisk tryghed, som de politiske partier har vakt hos rentemodtagerne, ja, hos hele befolkningen, ser vi ingen rimelighed i at udskyde denne sag til 1957. I årevis har folkepensionen været til debat i offentligheden, i pressen og i de politiske partier. De politiske partier har fra tid til anden udtalt sig offentligt om de synspunkter og forslag, de har fremsat i folkeforsikringskommissionen. Kommissionens betænkning har foreligget for offentligheden siden 1. juli i år. Der findes derfor efter min opfattelse ingen som helst motivering for at forhale folkepensionen mere, end allerede sket er.

Kommunisternes forslag adskiller sig dog ikke alene fra det af ministeren fremsatte derved, at det foreslås sat i kraft til 1. april 1956. På andre afgørende områder — og det drejer sig jo i denne sag om i løbet af en kort periode at tilvejebringe tryghed i alderdommen for vore ældre — mener vi, at vort forslag i højere grad svarer til rentemodtagernes og befolkningsflertallets ønske om og behov for en betrygget alderdom for alle.

Uden at gentage alt, hvad jeg sagde ved fremsættelsen af vort lovforslag den 18.

marts i år, vil jeg dog gøre nogle bemærkninger om disse områder. Vort lovforslag taler om folkepensionens første etape, idet vi mener, at folkepensionen bør gennemføres i to etaper: en første 5 års periode, som ikke omfatter hele befolkningen, men som til gengæld løser problemet om økonomisk betryggelse i alderdommen for alle rentemodtagere og alle mennesker med lave indtægter. Vi foreslår det løst derved, at man i løbet af femåret bringer deres alderspension op, så den kommer til at stå i et rimeligt forhold til den øvrige befolknings indtægter. Slutstenen på 5 års perioden skal efter forslaget være en folkepension, der fremtidig er to trediedele af den faktiske gennemsnitsindtægt for forsørgere i hele landet; baseret på gennemsnitsindtægten nu ville man nærme sig de 6 000 kr., vi foreslår som pension for et ægtepar i 1960.

Først efter 5 års periodens udløb mener vi det vil være forsvarligt at gå over til en pensionering af de bedrestillede, de, der i dag ikke kan siges at have noget egentligt behov for større indtægt i alderdommen. Først da mener vi det vil være rigtigt at udvide lovgivningen til en hele befolkningen omfattende folkepensionsordning. Vi foreslår derfor i overgangsbestemmelserne, at man tager folkeforsikringsloven op til revision senest 1. april 1959 med sigte på den videre udbygning til gennemførelse af folkepensionens anden etape. Vort forslag til folkepensionens første etape er da også udarbejdet som ændringer i den gældende folkeforsikringslov — man kan sige: som forbedringer og udvidelser af den allerede bestående aldersrentelovgivning.

Forslaget til ny formulering af § 1, stk. 2, omhandler den udvidede adgang til folkepension. Vi har anset det for rigtigt at sikre alle ældre retten til folkepension uanset medlemsskab af sygekasse eller sygeforening; bestemmelserne vedrørende afgørelsen af, om man kan få folkepension eller ikke, fuld folkepension eller kun delvis, findes under indtægtsbestemmelserne i § 41, der omhandler det, vi nu kalder fradragsreglerne.

I den nye formulering af § 1, stk. 2, finder man ligeledes forslag om at bevare de nu gældende aldersgrænser, som er 65 år i almindelighed og 60 år for de enlige kvinder. I denne henseende er vi dybt uenige med